

19-VII-39.

Estimats amics meus: Un sector
molt capaç d'atribuir nos aquest
títol perquè no pensem pas que el
retutessim, avui almenys. Faig
una bondat que em teneu
el cor a mi mateixa. És em
menc del perímetre de la nova
causa (per qualsevol circumstància
especial, hi obliguem) ni m'estic
més que heu estat de tot al
meu elit. Davant avui: for
no a matar les que ja són
morts i encara massera els
seus cadàvers (Influència del
Sr. Galinsoga)... Així i tot les do-
cimes van fent de les seves, la to
ides de idem i no parlem del
"recompte" que espanta la terra.
Però em repàlen tant que no
pensem pas que res de mal em
pugui succeir que no se ni adol-
nim, un sato abans. Ahir
em va visitar el Sr. G. i avui

el Sr. Agalet. "Limon" que téne
una trapucitis i una boucucitis"
Són meus! primes ilusion, —
però esta bé; ens ho creuerem i
mirarem si els donem una en-
penta.

He tingut moltes visites, i
la carta no s'ha pogut acabar
a la hora dels altres dies. Com
que el sopar s'espera fa
molta estona, us deixaré. No
més sentit, i ho sento molt
dins vos que demà no us
podré convidar a passejar el
tè. Ho he dit res als de casa
que estigui allitada, i penso
que l'esperança en complirà
i anirà a buscar se demà.

Serà tan llarga aquesta setma-
na! Vindeu almenys per carta?
No empro molt moltíssim,
ni no fos que no em veig amb
cor, ningú no em pensa d'estar
amb vosaltes meua. Ben vostre
Pere

Sopar fofarr: estar elgint "la llançada de la ruemte"
Són meus! primes ilusion, —
però esta bé; ens ho creuerem i
mirarem si els donem una en-
penta.